

30 Jahre Mauerfall

Högtidlighållande av minnet av murens fall, 30 år senare.

Mörkret är vida utbrett över den skånska myllan. Endast gatubelysningen lyser upp de öde gatorna. Total tystnad, som bryts av ljudet från en östtysk startmotor som klickar igång en puttrande tvåcylindrig dundermaskin. Den somriga doften av tvåtaktsavgaser fyller luften och man kan inte annat vara än lycklig in i hela själen. Det är i svinottan den 8 november och det är dags att krypa in i den papyrusvita 601an som lyssnar till namnet Aschenputtel. Kvällen innan hade hon förberetts med packning och resehumidoren var fylld med utvalda cigarrer för helgen.

Vi rattar ut från Kävlinge mot E6an där vi en kvart senare möter upp Jörgen Ekelund från Råå. Han väntar på oss i sin Gisela, en blå 601S sedan som tjänstgjort som körskoletrabi. Naturligtvis med dubbelkommandot fortfarande monterat. Tillsammans puttrade vi vidare ner till Trelleborg för att åka med den gamla DDR-färjan Sassnitz som numera ägs och opereras av Stena Line. Mycket passande båt för denna resa.

Aschenputtel och Gisela ombord på Sassnitz, på just mot Sassnitz.

Vi anländer DDR strax efter 12 på fredagen, och färden går vidare mot Berlin. Färden gick utan vidare missöden och vi anlände framåt kvällen till Park Inn by Radisson på Alexanderplatz, mitt i hjärtat av Östberlin. Alltså gamla hotell Stadt Berlin, som det hette på tiden det begav sig. Incheckning och naturligtvis började Jörgen och jag (Björn) att leta runt efter STASI-spår. Det hittade vi väldigt fort genom luckor som ledde till dolda rum (detta kunde även bekräftas av att dessa rum fanns utmärkta på utrymningsplanerna). Mycket intressant spaning. Efter detta bar det av till värdshuset Altberliner Wirtshaus alldeles i närheten av Brandenburger Tor. Här mötte vi upp ett stort gäng med andra kompisar från Sverige som rest ner för 30-årsfirandet. Vi höll på att inte bli insläppta, trots att vi hade bokat bord då de slarvat bort vår beställning. Som tur var hade jag bokningen svart på vitt i mailen, så de fick börja stuva runt på folk och sätta ihop bord. Efter den extra väntan som detta innebar, så fortsatte kvällen mycket trevligt med fantastiskt god mat och dryck i klassisk tysk stil. Schweinshaxe, Eisben och Schnitzlar fyllde bordet tillsammans med diverse olika ölsorter. Har ni inte besökt denna lilla pärla i Berlin så rekommenderas den starkt!

Lördag

När gränsen öppnades då en kväll för 30 år sedan, så valdes ett mycket bra datum för detta, nämligen den 9 november 1989. Detta datum är mycket väl valt då det innebär att 30-årsfirandet gick av stapeln på en lördag vilket gjorde att det naturligtvis blir lättare att besöka detta evenemang.

Efter en stadig hotellfrukost begav vi oss till parkeringen vid Ostel, alldeles i närheten av Ostbahnhof. Här var många redan på plats från många olika länder. Naturligtvis var det mest tyskregistrerade bilar som möttes upp, men även ett betydande antal från länder som Tjeckien, Schweiz, Nederländerna, Storbritannien och naturligtvis Sverige.

Lördagens event "30 Jahre Mauerfall, Sternfahrt", alltså konvoj till minnet av den 30åriga årsdagen av murens fall, arrangerades av Klaus Brinkmann från Calw i Tyskland. Han arrangerade även den populära konvojen för fem år sedan när 25-årsfirandet gick av stapeln.

Denna gång var vi cirka 100 östfordon som tillsammans skulle köra konvoj genom Berlins gator under några timmar. Evenemanget var mycket välarrangerat, och miljödispens hade sökts för samtliga fordon som skulle delta i denna konvoj. Denna dispens innebar att alla kunde delta, även de som inte hade veteranregistrerade fordon (som annars är kravet för att få lov att köra i miljözonen i Berlin). Tillstånd och dispenser hade samarrangerats hos inte mindre än fem instanser för att kunna genomföra det hela, bland annat från Polisen i Berlin, Kommunen och till och med senaten hade varit inblandad i det hela.

Några av de bilar som deltog i konvojen uppställda innan starten gick.

Berlinpolisen, som har stor vana av att eskortera konvojer, ställde upp med ett mycket stort antal polisbilar och motorcyklar, drygt 20 polisfordon var avsatta till oss (hälften polisbilar och hälften motorcyklar). Innan starten gick var det en briefing av Klaus och polisen. Instruktioner om hur vi skulle bete oss meddelades, och därefter bar det loss. Det var imponerande att se vilket välsmort maskineri som fanns upparbetat hos de poliser som spärrade vägar och korsningar för att säkra vår framfart genom all trafik mitt i Berlin.

Efter ungefär halva turen ställde vi upp trefiligt på ett stycke väg som var avlyst för fotopaus för oss. Precis vid Siegessäule i Västberlin. Vägen fylldes upp rätt bra av alla gamla östbilar.

Konvojen gick fram och tillbaka genom stora delar av Berlin, men fokus på att korsa öst och väst vid flera tillfällen. En av de absolut häftigaste delarna under konvojen var när vi passerade över Bornholmer Brücke, det vill säga den bro som utgjorde den del av gränsen som först öppnades, den där novemberkalla natten 1989. Överfarten här filmades och finns att se på YouTube (min kanal heter Dumas1935, sök på Bornholmer Brücke och Trabant).

Efter målgången (på samma ställe som vi startade), var det prisutdelning, fika och generellt mingel på parkeringen. Jörgen och jag fick en liten pokal för den svenska delegationen, och vi intervjuades även av tidskriften Trabant Spezial.

Intervju till tidningen Trabant Spezial, Björn Hartzén, Kävlinge till vänster, reporter i mitten och Jörgen Ekelund, Råå, till höger.

När parkeringsminglet var över åkte vi en liten sväng till genom stan. Bland annat körde vi genom Checkpoint Charlie som inte var med under konvojturen.

Här plockade jag av mina vanliga svenska skyltar för att glida igenom med DDR-skyltarna ett par gånger.

Lite obligatorisk shopping av östtyska kvalitetsdrycker som Goldkrone och Vitacola gick resten av kvällen i den tyska mat- och dryckeskulturens tecken. Denna kväll gick vi till bryggeriet Georgbräu (ja, med "æ") på rekommendation av Jörgen. Mycket god mat och hembryggt öl, även detta ställe rekommenderas å det bestämdaste.

DDR-dricka, Wilthener Goldkrone som med fördel kan blandas med den gamla DDR-drycken Vita-Cola. Man får då groggen "Goldie".

Söndagen

En helg i Berlin går snabbt, särskilt om man även får köra Trabant. Så var det även med denna helg. Efter frukost och utcheckning från hotellet körde vi till en loppmarknad i Weissensee. Bland allsköns modernt kرافs fanns en del godbitar

från DDR. Det inhandlades bl.a. medaljer, sejdlar från östtiden och annat smått och gott. Den obligatoriska Currywursten slank ner i magen innan vi körde in mot stan igen för att få lite bilder och film på när vi brummade igenom Checkpoint Charlie. Film på detta finns även det på YouTube för den som är intresserad.

På väg ut från Berlin började Jörgens Gisela att protestera genom att gå på en cylinder. Ett stopp på en mack i Västberlin fick förlängas för byte av diverse tänddelar. En välputsad Simson fanns parkerad på macken, så det kändes som att vi var i gott sällskap.

Efter detta lilla servicestopp fortsatte vi sedan utan ytterligare missöden mot Puttgarden. Extra bonus fick vi utmed vägen när vi stannade för att tanka, byggnaden efter en gammal Mitropa-restaurang fanns kvar. Denna inspekterade vi naturligtvis så grundligt vi bara kunde.

East meets West, Trabanterna nytankade framför någon form av kapitalistisk snabbmatsrestaurang.

Färjeläget i Puttgarden, på bilden till vänster: Jörgen Ekelund och Amie Hartzén. På bilden till höger: Jörgen Ekelund och Björn Hartzén. Trabanten Gisela är med på båda bilderna.

Efter Puttgarden passerades Danmark utan missöden, och i höjd med Bjarred skildes våra vägar åt när vi vek av mot Kävlinge och Jörgen fortsatte mot Råå.

Björn Hartzén